

τῶν μεθόδων τῆς, νὰ καθιστᾶ τὰς λαίδας πολὺ ὠραιότερας παρ' ὅσον ἡ φύσις τὰς ἔπλασεν. Ἐλπίζεται οὖν κατόπιν θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Εὐρώπην τὴν ἡπειρωτικὴν. Ἴσως ἔλθῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα λοιπόν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Εἴμεθα εὐχαριστημένοι διότι εἴμεθα εὐτυχεῖς, καὶ δὲν εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι εἴμεθα εὐχαριστημένοι.

Ἔοικεν μὰς τὴν ζωὴν βασιλεύομεθα διὰ τὰ μανθάνομεν καὶ διὰ τὸ ἀπομανθάνομεν. Τὸ εὐτερον εἰνεῖ πολλὰς ὑπεριμωτέρας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην | ἐγένετο ἡ ἑναρξίς τῶν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ, παρόντων τοῦ πρέσβειος τῆς Γαλλίας, τῶν διευθυντῶν πασῶν τῶν ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῶν σχολῶν, τοῦ πρυτάνεως τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ πολλῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις λογίων. Ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Ὁμὸν ἀνήγγειλεν ἐν πρώτοις μετὰ λύπης τὸν θάνατον τοῦ ἀρχαιολόγου καὶ ἄλλοτε ἑταίρου τῆς Γαλλ. Σχολῆς Ρεϊμάν. Κατόπιν ἀνεκοίνωσε διαφόρους ἐπιγραφὰς ἐξ Ἄλμυρῦ, ἐξ ὧν φέρονται εἰς φῶς, μεταξύ ἄλλων, καὶ νέα ὄλως γεωγραφικὰ ὀνόματα ἀρχαίων πόλεων. Ἀνεκοίνωσε προσετι διαφόρους ἄλλας ἐπιγραφὰς τῶν νήσων Κῶ, Λέσβου, Κυζίκου, Κίου, Φιλαδελφείας, Ἀπαμείας, Κελαινῶν, Ἐρυθραίας. Εἶτα ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ ἀγάλματος εὐρεθέντος ἐν Ἰσπανίᾳ, ὅπερ ἄλλο μὲν ἐξελάμβανον ὡς ἔργον προϊστορικῆς τέχνης, ἄλλοι δὲ ὡς ἀπομίμησιν αἰγυπτιακῆς καὶ ἄλλοι ὡς Γοθικῆς, ὁ δὲ κ. Ὁμὸν ἐπιβεβαιώσας τὴν γνώμην τοῦ Heuzey, παρέστησεν ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ μεταξύ τοῦ Γ' καὶ Ε' αἰῶνος π. Χ. χρονικὸν διάστημα καὶ ὅτι ἐν τῇ κατασκευῇ αὐτοῦ ἐπέδρασαν ἡ φοινικικὴ τέχνη καὶ ἡ τῆς ἐν τῇ Ἰσθρικῇ χερσονήσῳ Ἑλληνικῆς ἀποικίας. Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο ἐπιβεβαιώσας καὶ εἰς τὸ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄγαλμα εὐρέθη εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς χερσονήσου, ὅπου ἦτο ἡ Ἑλληνικὴ ἀποικία. Κατόπιν ὁ ἑταῖρος τῆς Σχολῆς κ. Chamonard ἐπέδειξε φωτογραφίας τοῦ ἐν Λαγίνα τῆς Καρίας ναοῦ τῆς Ἐκάτης καὶ τῶν κοσμοῦντων τὴν ζωοφόρον αὐτοῦ ἀναγλύφων· ὑπεστήριξε δὲ ὅτι ὁ ναὸς οὗτος εἶνε ἀπομίμησις τοῦ ἐν Περγάμῳ ναοῦ.

— Κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἐνηργήθησαν ἐν Ἀρχαδίᾳ ἀνασκαφαὶ διαπρὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Β. Λεονάρδου. Ἐγένοντο δὲ αἰσκαφαὶ ἐν τῷ δήμῳ Ἐλευσίνος μεταξύ τῶν ἀρχαίων πόλεων Ψωφίδος καὶ Θελοπούσης προκλιθεῖσαι μὲν ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς πρὸ ἐτῶν εὐρέσεως ἀγάλματος γυναικὸς γονυκλινούς, εὐτυχῆσαι δὲ διὰ τῆς ἀκαλύψεως δύο ἀγλύφων ναῶν. Τὰ παρὰ τὸν Λάδωνα ποταμὸν μέρη, ἐνθα ἔκειτο τὸ ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος, δὲν ἐξηφρευθήσαν, διότι ἐνεκα τῆς μακρᾶν χωρίων θέσεως ἀποβαίνει δυσχερὲς στάτην ἐν καιρῷ χειμῶνος ἡ ἐκεῖ ἐργασία. Αἱ ἀλλαγῶς ὁμοι γενόμεναι σκαφικαὶ ἔρευναι ὑπῆρξαν ὅπωςδὴ ποτε εὐτυχεῖς. Τῶν δύο εὐρεθέντων ναῶν ὁ μὲν ἐπὶ ὑψηλῆς ἀκροπόλεως παρὰ τὸ χωρίον Βάγγλιαν κείμενος ἦν ὄλως γυμνὸς εὐρημάτων. Ἐν αὐτῷ σώζεται τὸ ὀ-

πόβαθρον, ἐφ' οὗ ἦν τὸ ἀπολεσθὲν ἄγαλμα τοῦ λατρουμένου θεοῦ, ἐκ τοῦ σχήματος δὲ αὐτοῦ κυρίως εἰκάζεται ὅτι ὁ ναὸς ἀνήκει εἰς τὸν Δία καθήμενον ἐπὶ θρόνου. Ἡ οἰκοδομία τοῦ ναύσκου τούτου ἔχοντος μήκος 9 μ. καὶ πλάτος 6 μ. ἀνάγεται εἰς καλοὺς ἑλληνικοὺς χρόνους. Ὑλὴ δέ, ἐξ ἧς ὠκοδομῆται τὸ κτίριον τοῦτο (ἤγουν τὰ σωζόμενα κάτω μέρη τῶν τοίχων) ὡς καὶ τὰ ἄλλα, περὶ ὧν κατωτέρω, εἶνε ὁ ἐγχώριος λευκὸς τιτανόλιθος κεκομμένος συνήθως εἰς πλάκας, μαρμάρου δὲ οὐδὲ σύντριμμά που εὐρέθη, ὅπερ ἄλλως ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ διὰ τὸ δύσβατον τοῦ τόπου δυσχεροῦς τῆς μεταφορᾶς. Ὁ δὲ ἕτερος ναὸς παρὰ τὸ χωρίον Δίβριτσαν εὐρεθεῖς καὶ εἰς ὕψος 0,80 μ. σωζόμενος, ἔχων δὲ τὸ αὐτὸ μὲν καὶ ὁ προηγούμενος πλάτος, διπλάσιον δὲ μήκος, ὑπῆρξε πλουσιώτερος εἰς εὐρήματα. Καὶ τούτου μόνον τὸ βᾶθρον (ἄνευ τοῦ ἀγάλματος) εὐρέθη κατὰ χώραν ὑποδηλοῦν διὰ τοῦ σχήματος, ὅτι ἡ λατρουμένη θεότης ἦτο μία καὶ πιθανῶς ὀρθία. Ἐκ τῆς αὐτοῦ εὐρεθείσης κεφαλῆς πηλίνου εἰδωλίου Ἀθηνᾶς, ἐκ δίσκου πηλίνου φέροντος γοργόνειον καὶ ἐξ αἰγμάτων δοράτων (σιδηρῶν) κρινόμενος ὁ ναὸς ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐκ κρατηριδίου χαλκοῦ, ἐφ' οὗ ἐπιγραφὴ Κόρη καὶ ἐκ 15 περίπου κεφαλῶν πηλίνων εἰδωλίων νεαρῆς γυναικὸς (σημειωθῆτω ὅτι ἀνδρικοῦ εἰδωλίου οὐδὲ τεμάχιον εὐρέθη) εἰκάζεται ὅτι ὁ ναὸς ἀνήκει εἰς τὴν Κόρην, καίτοι δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ πρώτη ὑπόθεσις. Ἐκ τῶν εὐρημάτων, ἐν οἷς μείας ἀξία εἶνε καὶ δύο χαλκᾶ μικρὰ κύμβαλα καὶ ὀνοροῖδιον, συνάγεται ὅτι ὁ ναὸς διετηρεῖτο τοῦλάχιστον μέχρι τῶν τελευταίων ἑλληνικῶν χρόνων. Ἐν τέλει μνημονευθῆτω καὶ ἕτερον κτίριον ἀνασκαφῆν παρὰ τὸ χωρίον Βούτσι. Μῆκος καὶ πλάτος ἔχει τὰ αὐτὰ καὶ ὁ ἐν Βάγγλιᾳ ναὸς. Ἡ εἰσοδος αὐτοῦ καίτοι ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν μακρῶν πλευρῶν, διαίρειν δὲ οὐδεμίαν φέρει· ἴσως αὐτοῦ ποῦ ἔκειτο τὸ ἱερὸν τοῦ Καουστίου Ἀσκληπιοῦ, τὸ δὲ ἐν λόγῳ κτίριον ἦτο οἶκος τοῦ ἱερέως ἢ ἄλλου. Σημειώσεως ἀξίον φαίνεται ὅτι οὐδαμῶς σκεδόν εὐρέθη κίονος ἢ θριγκοῦ τεμάχιον. Ἡ ἔλλειψις αὕτη, καίτοι δὲν δικαιοῖ προΐσματα περὶ τῆς ἀρχῆθεν ἀνυπερβίας τοιοῦτων λιθίνων ἀρχιτεκτονικῶν μερῶν, εἶνε ὅπωςδὴ ποτε διδακτικὴ συνδυαζομένη καὶ πρὸς ἄλλας ἀναλογίας καὶ σχέσεις. Ἡ οἰκοδομικὴ τέχνη ἐν τοῖς ἀποκέντρσις τοῦτοις τόποις ἦσκειτο καθ' ἄπλοους κανόνας καὶ τύπους, ἐκ πλίνθων δὲ καὶ ῥύλων πιθανῶς συνέκιντο πλεῖστα τῶν οἰκοδομημάτων μέρη. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται, αἵτινες ἄλλως καὶ μέχρι τοῦδε ἀπέληξαν εἰς εὐάρεστα ἀποτελέσματα, εἶτι αἰσιώτερα προσιωίζονται ἐπὶ τῇ μελλούσῃ ἐπαναλήψει τῶν ἐκεῖ ἐρευνῶν, ὅτε καὶ τῆς νῦν ὠνάτα θὰ καθορισθῇ ἡ θέσις τοῦ τῆς Δήμητρος Ἱεροῦ καὶ τῶν παρὰ Πανσανίᾳ καταγεγομένων χωρίων. Ταῦτα κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος.»

Φιλολογικά

Καθηγητῆς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λιβερούλης διωρίσθη ὁ κ. Κ. Κουρῆς. Ὁ κ. Κουρῆς, ἀνὴρ λόγιος καὶ ἀριστα κατηρτισμένος διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν εἰς ἣν ἐκλήθη, βεβαίως θὰ εὐδοκίμησῃ εἰς ταύτην, θὰ ἐργασθῇ δὲ τελεσφόρως καὶ ὑπὲρ τῆς σπουδῆς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τῆς νεοελληνικῆς προφορᾶς καὶ ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν κειμένων.

Καλλιτεχνικά

Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀρχιεπισκοπὴν τῶν Καθολικῶν τὰς εἰκόνας τῶν ἀειμνήστων βασιλέων τῆς Ἑλ-